

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 06/04/2024

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 88

Bài học hôm qua, Hòa Thượng nói: “: ***Bậc thiện tri thức luôn hy vọng người sau tốt hơn mình. Cha Mẹ thời xưa hy vọng con cái tốt, Lão sư luôn hy vọng học trò của mình tốt hơn để đời sau làm được những việc lợi ích chúng sanh lớn hơn, mong thế hệ sau không có những khuyết điểm như mình. Cách giáo dục này có sự truyền thừa nhiều ngàn năm nhưng ngày nay đã dần bị mai một***”. Đây là tâm đại từ đại bi của những vị Thầy, tình thương này còn hơn tình thương của Cha Mẹ, Cha Mẹ nuôi dưỡng chúng ta, Lão sư giúp chúng ta vượt thoát sinh tử.

Hòa Thượng nói: “***Nếu là người chân thật tu hành không thấy lỗi thế gian. Chúng ta thấy lỗi lầm của người khác thì chính chúng ta sẽ phiền não. Mỗi người đều có mặt thô xấu và quang minh. A-La-Hán còn có tập khí hưởng hồ là phàm phu!***”. Trong nhà Phật, quả vị thứ nhất là sơ quả tu đà hoàn, người chứng sơ quả Tu-đà-hoàn đã là người vô ngã không còn cái ta. A-La-Hán là quả vị thứ tư, người chứng được quả A-La-Hán là đã chứng được Lưu tận thông, không còn sinh tử vậy mà họ vẫn còn tập khí. Tập khí là thói quen đã theo chúng ta từ nhiều đời, nhiều kiếp. Thí dụ, khi chúng ta bị ngứa chúng ta tự động đưa tay ra gãi. Người xưa kể câu chuyện, miệng của một vị A-La-Hán tự nhiên cử động như đang nhai cỏ. Khi mọi người hỏi Phật về trường hợp này, Ngài nói, vị A-La-Hán này trong đời quá khứ đã từng đọa làm súc sanh, tập khí khi đó hiện giờ vẫn còn. Có vị A-La-Hán khi nghe thấy thiên nhạc thì trong vô thức, vị đó đứng dậy nhảy múa.

Hòa Thượng nói: “***Cho dù họ có chín phần thô xấu thì chúng ta cũng phải xả bỏ, chỉ xem thấy một mặt sáng lạn như vậy thì chúng ta mới có thể sinh khởi được tín tâm. Cho nên Bồ Tát Phổ Hiền dạy chúng ta: “Lễ kính chư Phật”. Người không có tâm cung kính thì không thể thành tựu đạo nghiệp***”. Có người nói, họ không thích Hòa Thượng Tịnh Không vì Ngài luôn mặc đồ rất đẹp. Đây là sự chấp trước, không có trí tuệ của phàm phu. Hòa Thượng đến quốc gia nào thì người ở quốc gia đó tặng pháp y của nơi đó cho Ngài. Họ không nhìn thấy những điểm tốt của Ngài là từ khi Hòa Thượng 36 tuổi, Ngài đã tam bát quán: “***Không quản tiền, không quản việc, không quản người***”. Hòa Thượng đến thế gian và ra đi như một lữ khách. Người mà nói rằng họ không thích Hòa Thượng đã mất, họ đã để một cuộc đời qua đi một cách uổng phí.

Người xưa nói: “***Con người không phải là Thánh Hiền không thể không có lỗi. Có lỗi mà biết sửa lỗi thì còn gì tốt hơn***”. Khi tôi mới tiếp nhận pháp Hòa Thượng, tôi cũng

khởi lên ý niệm rằng, phải quán sát xem lời nói, hành động của Hòa Thượng có bất nhất không. Đây là tập khí từ nhiều đời nhiều kiếp của chúng ta. Tôi phải thương lượng với tập khí này của mình, tôi chỉ cho phép chúng tồn tại trong một khoảng thời gian nhất định, Khi Hòa Thượng già thì niềm tin củ tôi với Ngài càng nâng cao. Khi Hòa Thượng vãng sinh, mọi người khóc nhưng tôi hoan hỷ vì cuộc đời Hòa Thượng đã làm ra một biểu pháp cho mọi người, niềm tin của tôi là hoàn toàn chính xác.

Việc nhìn lỗi của người là tập khí xấu ác nhất của chúng sanh chúng ta. Chúng ta luôn muốn tìm điểm xấu của người để chỉ trích. Cho dù chúng ta không nói ra nhưng chúng ta vẫn muốn tìm điểm xấu của người để biện minh cho việc chúng ta làm chưa tốt. Trước đây tôi thường nói với chính mình, khi tôi qua đời thì tư thế của tôi cũng phải đẹp một chút, nếu tôi qua đời trong tư thế như một con ếch thì nhiều người mất niềm tin vào pháp môn Tịnh Độ. Tổ Ấn Quang lấy cái chết để nhắc nhở mình, Ngài dán chữ “*Tử*” ở trên bàn thờ.

Chúng ta thường nhìn lỗi của Lão sư, Thánh Hiền thậm chí chúng ta nhìn lỗi của Phật. Có người nói, Phật không cho người nào đó xuất gia thì đó là Phật không từ bi. Tập khí xấu nhất của chúng sanh là nhìn lỗi người, sai lầm lớn nhất của chúng ta là nhìn lỗi của các bậc Thầy. Tôi rất hạnh phúc vì tôi được theo học với Hòa Thượng, tôi tận tâm tận lực làm theo Ngài, cho đến khi vãng sanh, cuộc đời của Ngài không có tỳ vết. Chúng ta còn nhìn thấy Thầy của mình có lỗi thì chúng ta sẽ không toàn tâm, toàn lực học tập, cống hiến. Người không có tâm cung kính thì đạo nghiệp không thể có thành tựu.

Hòa Thượng nói: ***“Phàm phu luôn thích xem điểm xấu của người, hơn nữa người càng có tập khí xấu thì họ càng thích. Đây là căn bệnh lớn nhất của chúng sanh”***. Phàm phu luôn thích tìm điểm xấu của người vì họ cho rằng, người đó có điểm xấu thì người đó sẽ nhất định sẽ không thể hơn được mình. Đây chính là tâm đố kỵ, tâm ngạo mạn. Bí quyết giữ tâm thanh tịnh của Hòa Thượng là Ngài thường tán thán những việc làm, công đức thù thắng của người. Chúng ta muốn không nhìn thấy khuyết điểm của người thì chúng ta nhìn vào mặt tích cực của người để tán thán, cố gắng làm theo.

Trong ***“Mười nguyện của Bồ Tát Phổ Hiền”*** có nguyện ***“tùy hỷ công đức”***. Chúng ta không chỉ vui theo mà còn tích cực làm theo việc tốt của người. Chúng ta thường thấy người khác làm tốt và chúng ta cho rằng mình không làm được như họ. Chúng ta có trí tuệ, năng lực, tướng hảo như Phật nhưng phiền não của chúng ta quá nhiều nên trí tuệ, năng lực, tướng hảo của chúng ta bị che lấp. Phiền não, vọng tưởng, chấp trước của chúng ta càng ít đi thì đức năng của chúng ta sẽ càng hiển lộ.

Trước đây, tôi chưa từng cầm bút lông viết thư pháp nhưng khi tôi cầm bút, tôi liền có thể viết được. Tôi đang rèn luyện thêm để nét chữ của mình sắc xảo hơn. Trong cuộc đời, có nhiều việc chúng ta cho rằng chúng ta không thể làm được nhưng rồi chúng ta lại làm được. Chúng ta đừng bao giờ cho rằng mình không làm được. Phật nói: ***“Ta là Phật đã thành, chúng sanh là Phật sẽ thành”***. Điều quan trọng là chúng ta có hoài

bão, nguyện vọng lớn. Chúng ta thực hiện được nguyện vọng thì năng lực của tự tánh sẽ hiển lộ. Chúng ta chỉ có ước vọng mà chúng ta không thật làm thì đó chỉ là chúng ta vọng tưởng.

Hòa Thượng nói: **“Ngay trong một đời này, chúng ta phải chân thật “tự cầu đa phước”. Chúng ta phải biết rằng một nụ cười, một lời nói, một việc làm của chúng ta thì Bồ Tát ở thế giới Tây Phương đều nhìn thấy rõ ràng. Chúng ta chỉ che dấu được người không có trí tuệ ở thế gian. Chúng ta cho rằng chúng ta có thể che dấu được Phật Bồ Tát thì chúng ta đã tự gạt mình, gạt người”**. Chúng ta phân tích xem ngày ngày chúng ta có hành động, cử chỉ, lời nói thừa hay không? Những việc làm thừa đó làm chúng ta mất đi thời gian của kiếp con người. Thay vì chúng ta làm việc thừa thì chúng ta làm những việc lợi ích chúng sanh, đó là chúng ta **“tự cầu đa phước”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta làm việc ác thì chúng ta phải mau phát lồ sám hối. Chúng ta làm ác thì một ngày rất gần chúng ta phải nhận quả báo. Chúng ta làm việc tốt thì không cần phải để người khác biết, đây chính là chúng ta tích âm đức”**. Chúng ta tổ chức lễ tri ân, nhiều cơ quan báo đài tự đến ghi hình, họ cảm thấy việc làm đó rất tuyệt vời. Chúng ta không chủ trương mời báo đài vì chúng ta nghe theo lời Hòa Thượng, chúng ta làm việc tốt không cần người tán thán, nếu chúng ta nghe lời tán thán thì chúng ta đã hưởng hết âm đức. Chúng ta nở một nụ cười hay chúng ta nói, làm việc gì thì Bồ Tát ở thế giới Tây Phương đều biết rõ. **“Âm đức”** là chúng ta âm thầm làm tất cả việc lợi ích chúng sanh. Hòa Thượng thường nói: **“Việc tốt cần làm, nên làm không công, không đức”**. Bác Hồ cũng dạy chúng ta **“chí công vô tư”**.

Nhà Phật nói: **“Trong vòm trời này nhân quả không sót lọt một mảy trần”**. Chúng ta làm việc ác hay việc thiện thì nhân quả sẽ đến với chúng ta không sót lọt một mảy may. Chúng ta nhìn thấy nhiều người làm việc tốt nhưng gặp những việc không may mắn thì đó là do nhân quả ba đời. **“Ba đời”** là đời quá khứ, đời hiện tại và đời tương lai. Người xưa nói: **“Chúng ta muốn biết nhân quả khứ chúng ta đã tạo thì chúng ta nhìn vào quả hiện tại. Chúng ta muốn biết tương lai thì chúng ta nhìn vào nhân đời này chúng ta đã tạo”**. Người thế gian làm được một chút việc thì đã muốn được mọi người ghi nhận. Nếu chúng ta làm được chút việc mà chúng ta được tuyên dương thì công đức đó đã trở thành hoa báo, dương đức.

Bài học hôm nay, Hoà Thượng nhắc, chúng ta luôn nhìn thấy khuyết điểm của người, thậm chí, chúng ta muốn nhìn thấy thật nhiều tật xấu của người để chúng ta phê bình, luận bàn. Hòa Thượng không nhìn thấy khuyết điểm của người mà thường tán thán việc làm thù thắng của người. Thậm chí Hoà Thượng không có thời gian để tán thán người, hằng ngày, Hòa Thượng dành thời gian để giảng Kinh, nói pháp, niệm Phật, những việc này giúp Ngài đối trị tập khí, phiền não của chính mình. Ngài không có thời gian để nhìn lỗi người.

Khi Hoà Thượng còn khoẻ, hằng ngày, sau khi ăn sáng xong 15 phút là Ngài chia sẻ cho đại chúng trong thời gian nửa giờ về “**Thập Thiện Nghiệp Đạo**” hoặc “**Thái Thượng Cảm Ứng Thiên**”, trước 7 giờ 30 thì Ngài đã hoàn thành giờ học buổi sáng. Từ 8 giờ 30 phút là Ngài đã bắt đầu vào thời khoá chính. Chúng ta có quá nhiều thời gian nên chúng ta luôn nhìn thấy khuyết điểm, điểm tốt, điểm xấu của người. Hoà Thượng nói: “**Chúng ta phải tận dụng thời gian của một đời người để tạo ra nhiều công đức, phước báu!**”. Đây chính là chúng ta “*tự cầu đa phước*”.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!